

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3
За стране земље на годину	9

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

Рад на канализацији Београда

Прилог извештају стручног одбора за месец јуни 1904. год.

(Наставак) (5)

V. Утврдити за поједине крајеве вароши количину редовне нечисте воде, која ће се сливати у канале.

У тачки 29. програма условљава се количина нечисте воде рачунајући према јачини насељености за поједине крајеве, а с обзиром на јачину насељености за будућих 60 година.

Проучивши статистичке податке о величини насељености у појединим квартонима Београда с обзиром на могући прираштај као и с обзиром на то како је то питање решавано у другим већ канализаним варошима, стручни одбор је усвојио овакав начин срачунавања количине воде:

У погледу јачине насељености и одговарајућег утрошка воде разликовати четири врсте улица и то:

1.) У улицама квартова варошког, терзијског и савамалског рачунати са количином нечисте воде од 0.75 литара за секунд са сваког хектара а исто тако и јаче озиданим улицама кварта дунавског.

2.) У улицама осталих квартова где насељеност није јако збивена, али нема много башта рачунати са количином нечисте воде од 0.60 литара за секунду за сваког хектара.

3.) У улицама са више растрканом насељеношћу рачунати са 0.40 литара.

4.) Са слива ван рејона рачунати 0.30 литара за секунду на сваки хектар.

При срачунавању количине нечисте воде рачунати само са насељеним површинама, а паркове, већа отворена места, поља, etc не узимати у обзир.

Према тако изнађеним количинама нечисте воде узимати на сваком сливу за делове канала с ниже испуста пет пута већу количину воде коју треба даље одводити, а на дунавском сливу четири пута већу, као што је то и програмом утврђено. То да важи за испусте који се изливају непосредно у Саву односно у Дунав, а за испусте у потоке да се даље од испуста одводи најмање десет пута већа количина воде од количине нечисте воде, као што је то назначено и у решењу другог питања.

VI. Дефинитивно утврдити, који ће обрасци служити за израчунавање димензија канала као и утврдити типове облика попречних пресека канала.

Потреба да се утврди по коме ће се обрасцу израчунавати димензије канала

правда се тиме што за то израчунавање има више образаца који се примењују а који дају различите резултате.

Тако нпр. за Београд је рачунао Хобрехт по обрасцу Chéry—Eytelwein-овом, Везен и син по обрасцу Vagin-овом, Линдли и остали експерти предлагали су да се брзина израчунава по обрасцу

$$v = \frac{1.8}{\sqrt{0.00025}} \sqrt{R^{1.25} J}$$

Проучивши и ово питање стручни је одбор усвојио:

Да се за израчунавање димензија канала примени образац Kutter-ов и то у овом облику

$$v = \frac{100 \sqrt{R}}{b + \sqrt{R}} \sqrt{R J}$$

где v означава средњу брзину воде за секунду у метрима, R хидрауличну дубину, или однос између површине пресека канала и оквашеног обима; J релативан пад нивоа воде у каналу; b сачињава сапонности чију вредност треба узети = 0.35.

Што се тиче питања о типовима за попречан пресек канала стручни одбор се руководио и у томе искуством, које је стечено код до сада извршених канала у другим варошима, а то је и да се по величини и по облику сведу типови попречних пресека на што мањи број. С тога је стручни одбор усвојио:

Да се за попречан пресек канала усвоје у главном два облика и то кружан и овалан или јајаст са односом између ширине и висине као 2: 3. За мање канале од 50. сантиметера узети ове типове кружног пресека: Пречник 25. с. м.; 30 с. м.; 35. с. м.; 40. с. м.; 45. с. м. и изузетно 50 с. м.

За приступачне канале овалног облика узети ове типове ширина: 60 с. м.; 70. с. м. 80. с. м.; 90. с. м.; 100. с. м.; 110. с. м.; 120. с. м. Да би канали са ширином од 60, 70, 80 и 90 с. м. били поделенији за ревизију, њихову висину треба у неколико повећавати, и то типове са 60 и 70. с. м. повећати за 20 с. м., а типове са 80 и 90. с. м. ширине повећати у висини са 15. с. м.

Где се мора на висини канала штедити или где би био потребан канал веће висине 180. с. м. ту се могу узети кружни пресеци или и стињени облици.

У напоменама грађевинског савета на програм за израду пројекта помиње се да код свију већих канала треба предвидети засебно корито за одвојање ре-

довне нечисте воде као и један банкет за пролаз раденика. Из те напомене саветске не види се да ли она треба да важи за све канале кроз које ће се моћи ићи, или она важи само за велике канале скупљаче.

Проучавајући и то питање стручни одбор је нашао да према најновијим извештајима из канализаних вароши, банкети не само да немају велике практичне вредности, него су у извесном погледу и штетни. Само је утврђено да се на банцима услед наглог проширења канала таложи нечистоћа и хвата се љига у толикој мери, да је тешко ту нечистоћу епирати, а услед тога је и непријатан задах у таквим каналима. Йига пак чини да се раденици, који каналом иду лако оклизну по таквим банцима и с тога већином предпостављају да газе по дну него ли да иду банком. Исто тако је примећено да банци олакшавају борављење пацова у каналима, што је такође штетно по саме канале.

Како ће у Београду већина канала имати и доста јаке падове, то би поглавито код уских и ниских канала, где раденик мора ићи погрбљено, били банци више од штете него ли од користи.

Оценивши све то стручни је одбор усвојио:

Да приступачни канали буду без банка, и само изузетно код великих скупљача и кроз тунел може се градити засебно корито за нечисту воду са банком са стране.

VII. Изабрати заједничку тачку на дунавској страни, где ће се сливати канали.

Бирање изливне тачке вршила је раније једна комисија састављена од изасланика Министарства Грађевина, Министарства унутрашњих послова и Одбора општинског. У главном, већина те комисије сложила се да се излив канала може узети одмах с ниже стр. гаре Прометне Банке, с тим да се дефинитивно решење тога питања одложи докле се не сниме попречни пресеци дунавског корита и не прикупе подаци о брзини воде и правцу струје.

Проучавајући то питање стручни одбор је сматрао да се самом конфигурацијом терена упућује сва вода ка ушћу Булбулдерског потока, и да се према томе, без обзира на то, где ће се канали у Дунав изливати, може одредити заједничка тачка где ће се сливати сви канали и одакле ће се водити даље у Дунав. С тога је стручни Одбор усвојио:

Да се канали горњег дунавског слива у које ће ући и вода из канала горњег савског слива сведу у један канал и то

онамо где се пресецају улице Војводе Дорчић и Баштованска. Код те тачке да се доведу и канали доњег слива и ту да се пркама пребацују у главни канал горњег слива.

У вези са избором те заједничке тачке јесте и висина нивоа воде, која у каналу мора да буде, те да се вода из канала може изливати у Дунав и при највећој води.

Висинска кота највеће воде у Дунаву износи 74.20 м. Ако се узме у обзир да се доцније може јавити вода и са већом висином, онда се на рачун тога може узети да је ниво највеће воде на коти 74.50 м. дакле за 30. с. м. више но до сада позната највећа вода.

Пошто изливни канал од заједничке изливне тачке неће примати никакву воду са стране, то је горњом висином утврђено докле се може спустити дно главног канала у изливној тачки, и да се за време највеће воде не јави штетан успор у каналу изнад изливне тачке.

С тога је стручни одбор усвојио:

Да дно канала у заједничкој тачки мора имати висинску коту најмање 74.50 м. Са том висинском котом дна може се од заједничке сливне тачке одводити садржина каналска било најкраћим путем у Дунав код Стругаре, билог дијагонално преко водопавног терена у Дунав с ниже кланице.

(Свршиће се)

Рад општинског одбора

РЕДОВНИ САСТАНАК

31. августа 1904. год.

ВТОРНИК.

Председавао председник београдске општине г. Коста Д. Главинић. Од одборника били су: г. г. Т. Цинцар-Јанковић, Рад. Ј. Јовановић, Мих. Милићевић, Трајко Стојковић, М. Х. Поповић, Милорад Рувидић, Др. М. В. Смиланић, М. С. Петронијевић, С. Ј. Константиновић, Аца Н. З. Поповић, Урош Благојевић, Ђорђе Н. Петровић, Ш. Т. Милић, Ј. Станковић, Милан Марковић, Н. Крстић, Н. И. Стаменковић, Марко Петровић, М. Тодоровић, Тодор Пејчић, Р. Драговић.

Деловођа, Ђорђе Ј. Јанковић.

(Свршетак.)

VII.

По прочитању понуде г. Љубомира Стојановића, мин. у пенс. АБр. 8391. за откуп плаца регулац. фонда на топличином венцу, као и

извештаја грађевинског одељења по истоме предмету одбор је, по довољном обавештавању решио:

Да се овај предлог изнесе на мишљење комисији за ревизију регулац. плана и општина убаштине на овој плац по том изнети одбору на решење.

VIII.

По прочитању молбе Младена Љубинковића, трг. АБр. 7928. да му општина накнади 326.70 дин. трошкова учињених око преговарања са општином за израду ватромета приликом прославе стогодишњице устанка, пошто му се исти није уступио у израду, — одбор је решио:

Да се ова молба одбаци као неумесна.

IX.

По прочитању молбе г. Луке Перишића, адв. из Шапца АБр. 6153. да му се процени плац у Кнез-Лазаревој улици, који му се због регулације исте улице одузима одбор је решио:

Да се овај предмет упути грађевинском одбору као хитан, да избере процениоце који ће са процениоцима молићевим извршити процену његова плаца по грађ. зак. за в. Београд.

X.

По прочитању извештаја стручног одбора АБр. 7807 о раду за месец јули тек. год. одбор је примио к знању овај извештај стручног одбора о раду за месец јули тек. год.

XI.

По прочитању извештаја катастарског одсека о раду за време од 4. јуна до 4. августа тек год. прилог акту АБр. 8054. одбор је примио к знању овај извештај о раду катастарског одсека.

XII.

По прочитању молбе управе манастира св. Прохора Пчињског у Старој Србији АБр. 6529, за новчану помоћ, за довршење нове цркве у манастиру, — одбор је решио:

Да се управи манастира св. Прохора у Старој Србији изда из општин. касе на име помоћи за довршење нове цркве у манастиру две стотине динара.

Издатак овај да падне на терет буџетске партије расхода за непредвиђене потребе.

XIII.

По прочитању предлога старешине цркве св. Николе АБр. 8280. да се за главног татора исте цркве избере г. Дим. Лазаревић, фабрикант теста на место г. Михаила Рафаиловића, пензионара који се ове дужности није хтео примити. — одбор је решио:

Да главни татор цркве св. Николе у овој години буде г. Димитрије Лазаревић, фабрикант теста на место г. Михаила Рафаиловића, пензионара.

XIV.

По прочитању акта г. Ташка Петковића, татора савиначке цркве АБр. 8042, којим даје оставку на таторску дужност са разлога у овом акту изнесених, — одбор је решио:

Да се ова оставка г. Ташка Петковића, татора савиначке цркве, не уважи, већ да га општ. суд умоли да и даље остане татор ове цркве пошто одбор налази да његов савестан рад најбоље одговара интересима ове цркве.

У исто време, да општински суд ову ствар због које је г. Петковић дао оставку достави духовном суду епархије београдске с молбом, да исти нађе начина да рад татора црквених и свештенства буду у хармонији и да татори црквени не морају због свештеника давати оставке.

XV.

По прочитању молбе Јована Митровића, свирача олд., пређе из Бањине ср. јасеничког окр. смедерев. АБр. 5882., да се са женом прими за грађанина београдског, — одбор је решио:

Да се молилац не прими за грађанина београдског, пошто би због свог сиротног стања доцније пао на терет општине.

XVI.

По прочитању молби Ђуре Петровића, Косте Панђела и Симе Наумовића, месара, и Биљана Вуковића, закупца преноса мртваца АБр. 7361, 6882 6136., да се ослободе плаћања трошаринске колеске таксе на њихова кола при улазу у варош, — одбор је решио:

Да се ове молбе као неумесне одбаци.

XVII.

По прочитању молбе Радоја Перишића, главног машинисте управе водовода АБр. 7811., да се ослободи плаћања трошаринске колеске таксе на његова кола при уласку у варош по што се

ПОДЛИСТАК

Хиландарско властелинство

ДО КРАЈА XV. ВЕКА

Написао

МИЛОШ ЗЕЧЕВИЋ

Награђено 15/VI. 1904. год. првом видовданском наградом општине београдске у 400 дин.)

(Наставак)

(13)

У Mon. Serb. стр. 122—123 она једна повеља Душанова у којој је овај, још као краљ, записао Хиландару, управо поргу св. Спаса цркву св. Богородице у Липљану заједно с поповима „колици се оубретају сь своими породицама, и колици полюбе црквѣ ꙗ земли краљевства ми, да гредоу свободно“ (?); затим му записаује трг у Липљану и село Словиње; пла-

нину Млечки (Млѣчны) више Сирчици, „стљпъ“ земље код цркве у Липљану; затим у Сухогрлу „пољ винограда Гоубавча“ и „стљпъ Мрѣжица“ и три стљпъ подь поутемъ“ који иде из Бање у Костур и до пута који иде од Рудника у Братонино „до брега баньске земље; затим и ливаду „ельха надь поутемъ, кои греде од Жакове на Дрѣнь.“¹

Та села и становнике њихове ослобођава Душан од позоба, и приселице, провода, соколара, псара, орања, жетве, сенокосе, рада у винограду, радова око градова, војске, и свих других обавеза и радова краљу и држави, већ само имају да раде цркви „законом светога Саве.“

¹ Повеља је ова, по мишљењу Флоринскога (Помятники 38) писана пре краја 1345 године. Што се места тиче, која се у овој повељи спомињу, за нека можемо рећи где су била. Словиње спомиње Милојевић у околини Липљана (Путопис I, 198), али је по Милојевићу тешко одредити тачно место где је било. Оно се спомиње у повељи Вука Бранковића од 15 августа 1371 (? године, (Mon. Serb. 181—2) као гранично место села Гадимља, које и данас постоји на југоистоку од Липљана, али се не каже с које стране (да ли на западу, истоку или другде). Др. Јован Х.

У повељи од 1 јануара 1345 године прича Душан како му је дошао хиландарски игуман Арсеније и „сѣ нимѣ чѣстѣни старѣцъ и доуховникѣ краљевѣства ми баща Амфилохѣ“ и како су му причали да пирг, који је сазидао краљ Милутин, има у Струми само једно село — Коцово. Стога Душан даде томе пиргу село Гандарахор које се граничило са Куцовом („соумеѣ сѣ Коуцовомѣ“) и засеокѣ тога села Вачавир, Куцучаги и Проклиште, и неку земљу коју је пре имао некакав човек, чије се име није могло цело прочитати

Басилевић у „Годишњици“ XVI, стр. 274—5, нап. 30. каже како пут из Приштине удара на Липљан, па на села Добротин, Словиње (улаз у Косово), Жеговце, Понеш... На карти аустр. ђенералштаба има на истоку од Липљана на левој страни речице Жеговца између села Добротина и Смолуше обележено место за једно село и поред њега стављен ?. Неко је на оном примерку те карте који сам ја имао (а то је примерак географ. завода на Вел. Школи) на том месту записао село Словиње. Дакле и оно постоји и данас са истим именом.

Сухогрло је село у јужном подгорју Мокре Горе. До њега према истоку је Рудник, а до овога према југоистоку је Костри, (на карти аустр. ђенералштаба Radnik, Kostrie). стога су места без сумње била ту у околини, али нису на карти забележена.

на истима преноси и сва преписка између управе водовода и машинисте на белим водама као и сав лакши материјал, који се из управе водовода шаље на беле воде, одбор је решио:

Да се кола Радоја Перишића, главног машинисте на Белим водама ослободе плаћања трошаринске колске таксе при уласку у варош, пошто се иста употребљавају и за разне општ. потребе.

XVIII.

По прочитању молбе управе фабрике монопола дувана АБр. 6869, да се у дворишту фабрике жижица подигне једна чесма из нових водовода, као и да се поставе хидранти, за случај пожара, -- одбор је решио:

Да се управи фабрике монопола дувана дозволи, да може о своме трошку подићи у дворишту фабрике жижица једну чесму за воду из нових водовода под условима под којима је вода дата и осталим сопственицима имања ван реона, и у исто време наместити један хидрант за употребу у случају пожара.

Рад општинског одбора

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

6. септембра 1904. год.

Председавао председник београдске општине г. Коста Д. Главинић. Од одборника били су: г. г. Рад. Ј. Јовановић, Т. Цинцар Јанковић, Илија С. Илић, Мих. Милићевић, Трајко Стојковић, М. С. Милошевић, А. С. Јовановић, М. Х. Поповић, Мих. Рувидић, С. Ј. Константиновић, Р. Драговић, Тодор Пејчић, М. С. Петронијевић, Евг. М. Чоловић, Милан Марковић, Ј. Станковић, Н. Крстић, Стеван Максимовић, Марко Петровић, Др. М. В. Смиљанић, М. Трифковић,

Деловођа, Ђорђе Ј. Јанковић.

1.

Председник извештава одбор да ће се крунисање Његовог Величанства Краља Петра I извршити на дан 8. ов. мес. Како је још раније била поникла мисао у одбору, да би овај важан чин, који је у толико важнији што пада у дане кад српски народ прославља стогодишњицу првог свог устанка за ослобођење под неумрлим Карађорђем, требало у Београду поред осталих знакова обележити и давањем имена Његовог Величанства Краља Петра једној од најугледнијих београдских улица, позвао је на дан 5. ов. мес. извесан број одборника у конференцију, ради споразума која би то улица требало да буде. Одборна конференција узимајући у обзир положај који сада међу беогр. улицама заузима Дубровачка улица, а тако исто

већ само крај „...бо.“² Затим му даде „водџницоу на зраморе узь хиландарскоу водџницоу“.

28. марта 1345 године написао је Стеван Душан повељу Хиландару у којој прича како је, кад је заузео град Струмицу, нашао у том граду некога властелина Рудла, који му је јамачно помогао око заузимања тога града, и вели како му је био обећао за то „негово пољубиение и поработаниение въ таковоје врѣме“ да ће му испунити сваку жељу његову. Рудла је јамачно пожелео да буде са својим имањем васал манастира Хиландара, те га Душан придаје Хиландару „сѣ веѣмъ своимъ, сѣ црквомъ си одигитриомъ, юже естѣ създаѣ трудомъ своимъ, и сѣ веѣми правинами, село *Вороцево* што моу иестѣ

² Флоринскій, Аѳонскіе акты стр. 66—67. Напред је споменуто где је место *Куцово*. Западно од њега, пола часа хода, има село које је на карти аустријског ђенералштаба записано *Gaidohor*, а то ће по свој прилици бити исто што и *Гандарахор*. Остала места, као засеоци тога села, била су јамачно око њега, али ниједноме нисам име нашао записано на споменутој карти.

и који ће у будућности заузимати, једногласно се је изјаснила, да то треба да буде улица, која ће добити име првог крунисаног Краља после Косова. Дајући свој глас за ову улицу одборна конференција је у исто време изјавила, да би ову улицу требало продужити просецањем и даље поред I. беогр. гимназије до Кара-Ђорђевог улице, и на тај начин спојити улице које носе имена две најзнатије историјске личности: Душана и Кара-Ђорђа, а да се име дубровачке улице због свога значаја не би избрисало одборна је конференција сагласила се у томе да би део дубровачке улице од Душанове ка Дунаву требало да задржи своје старо име, пошто и иначе ова два дела сачињавају готово две одвојене улице, које су до сада имале један заједнички назив.

Моли одбор да реши усваја ли ово мишљење конференције, да се име Краља Петра I. да дубровачкој улици од Душанове до Кара-Ђорђевог, а да се другом делу дубровачке улице од Душанове ка Дунаву задржи стари назив.

По саслушању тога и после потребног обавештавања, одбор је једногласно решио:

Да се за успомену на Крунисање Његовог Величанства Краља Петра I. садашњој Дубровачкој улици и то почев од Душанове ка Кнез Михаиловој улици промени досадашњи назив „Дубровачка улица“ и да се од сада зове улица „Краља Петра I.“ с тим да се ова улица продужи просецањем и даље поред зграде I. беогр. гимназије и митрополије и тиме веже Кара-Ђорђевоу и Душанову улицу.

Да део Дубровачке улице од Душанове ка Дунаву задржи и даље свој стари назив „Дубровачка улица“.

Рад општинског одбора

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

15. септембра 1904. год.

СРЕДА.

Председавао председник београдске општине г. Коста Д. Главинић. Од одборника били су: г. г. Д. Ј. Симић, Ж. Бугарчић, Мар. Трифковић, М. Милићевић, Мих. Рувидић, В. Н. Вуловић, Др. М. В. Смиљанић, С. Азријел, Р. Драговић, М. Петронијевић, Тодор Пејчић, Аца Н. З. Поповић, Милан Марковић, Урош Благојевић, Стеван Максимовић, Др. Марко Т. Леко, Др. Е. Михел, Марко Петровић, Т. Цинцар-Јанковић, С. Ј. Константиновић, М. Х. Поповић, Бока А. Димитријевић.

Деловођа, Ђорђе Ј. Јанковић.

I

Прочитан је записник одлука седнице од 31. пр. мес. и примљен без измена.

дало краліевѣство ми, сѣ людьми и сѣ вѣсомъ бациномъ свомъ и што си има оу градоу и оу банстѣ (?) двѣ нивѣ и водѣница сѣ людьми, по ливадами (?) и сѣ селищемъ еже моу естѣ даль Хре(ль) *Робово*, сѣ вѣми правинами и сѣ коупенициемъ и сѣ вѣвему тѣмъ што си има оу градоу и оу поли“. Затим наређује да Рудла има права уживати ово имање до смрти, а по његовој смрти све има припасти Хиландару. Затим је ослободио Рудла и његове људе свих дација и работа краљу и држави.³

Крунисавши се царском круном (на ускрс 1346 године) и назвавши се царем Срба и Грка, Стеван се Душан стаде показивати још наклоњенији према светогорским манастирима, а особито према Хиландару. У јесен 1347 године походи Душан Свету Гору и тада обиђе сву Свету Гору и обдари многе манастире правим царским даровима: златним и сребрним сасудима и свештеничким одеждема, али

³ Флорин., Аѳонскіе акты, 68—9.

II.

Прочитан је записник одлука седнице од 6. ов. мес. и примљен без измена.

III.

Одборник г. Тома Цинцар Јанковић наводи, да се од извесног времена воде сувише кратки записници; да би у записнике одборских одлука требало узимати у изводу и говоре појединих одборника, да би се из њих могли видети мотиви, који поједине одборнике нагоне да дају свој глас за овако или онако решење извесног питања. Опширни записници имају дејства и на саму публику, да она види да се нешто ради, а имају дејства и на сам одбор, јер дају одборској седници више живости. Мора се признати да је у последње време завладало у општини неко мртвило, у сваком раду. Наводи за пример чишћење улица. Улице су нечисте до зла Бога. Треба само видети каква нечистоћа влада у улицама око железничке станице, а ни одбор ни суд не раде ништа да из ове таме изађе и да нешто ураде, да се то питање о чишћењу улица једном реши. Моли представништво, да нареди, да се улице бар уредно поливају.

Одборник г. Живан Бугарчић такође наводи, да би требало обратити велику пажњу на чишћење улица, јер је то од великог утицаја по здравље грађана. Наводи за пример нечистоће по улицама палилулски крај. Код саме основне палилулске школе од Илића куће до школске капије налази се један клинаст простор некалдрисан, а с обе његове стране постоји калдрма. На томе некалдрисаном простору прави се велика прашина и разноси свуд по околини. Вели, да је неколико пута питао у општ. грађевинском одељењу кад ће се овај део калдрисати или бар насути и увек му је даван одговор данас сутра, па то ни до данас није учињено.

Председник изјављује, да за нечистоћу по улицама у последње време треба тражити узрока у томе, што је услед ветра ових дана растурено лишће од зеленила којим су декорисане улице, и што се због отклањања декорација није могло да стигне да се улице одрже у тако доброј чистоћи.

Што се пак тиче одржавања чистоће у улицама у опште, треба имати на уму, да се моралити у границама одобрених кредита буџетских за ову цел, а после тога и оскудицу у води, која је услед суше летошњих дана велика. Улице се не могу чистити, пре но што

је тада нарочиту пажњу поклатио Хиландару, славној задужбини својих предака. Том приликом он је написао неколико повеља Хиландару, потврђујући у њима прилоге својих предака и прилажући знатне прилоге и од своје стране. Споменућемо их све, за које знамо, редом.

Будући у Светој Гори, замоле га хиландарски игуман и хиландарска браћа да им купи неко место у Светој Гори на Превлаци које се звало *Ливада*. Душан им учини по вољи, купи то место и приложи га Хиландару заједно са црквом св. Николе која је била на њему.⁴

(Наставиће се)

се не полију, а опет да се полију за то нема довољно воде пошто се ова мора штетети за животне потребе. Даје треба имати на уму и сувише велику површину београдских улица. На оволиком простору колики Београд заузима а према средствима којима суд за сада располаже збиља је тешко одржати добру чистоћу.

Одборник г. прота Марко Петровић наводи да је питање о поливању улица животни питање за Београд. Ако се хоће да води рачуна о здрављу грађана, мора се прашина по улицама угушивати. Налази да се питање поливања улица неће повољно решити све донде, док се вода за поливање не почне црпсти из Саве и Дунава. А док то не буде, општина треба да замоли и грађане, да поливају улице испред својих кућа оном водом која би се из куће избацила као непотребна бар два пут недељно а за то има право и по закону.

Одборник г. Тома Цинцар Јанковић вели, да питање о чистоћи улица не зависи од кредита одобреног буџетом, већ од добре воље. Кад би се само имало воље да ради, лако би се нашло кредита. Карактеристично је то, да су баш те улице које општина чисти много нечистије од оних које чисте сами грађани. Не стоји ни то, да се не може чистоћа одржати због велике квадратуре Београда, него што је и одбором и судом овладала нека чама и неће да се постарају, да се ово питање једном реши.

(Свршиће се)

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Изјава захвалности. — По повратку из Београда, управа мађарског трговачког друштва упутила је сулу општине београдске писмо оваке садржине:

Будим-Пешта 15/28 окт. 1904. г.

Представништву вароши Београда.

Пријатну дужност вршимо, када дајемо израза захвалности за искрени гостољубиви дочек, указан од вароши Београда према излетницима мађарских трговаца и индустријалаца. Израз гостопримства у којем смо имали удела за време нашег бављења у Београду, послужио је, с једне стране као доказ, да смо заиста били мили гости вароши Београда, с друге стране да су се излетници не само добро осећали тамо, него да тамо пробављене дане никада неће заборавити.

И не сумњамо да ће ова поновна веза српских и мађарских трговаца и индустријалаца уродити плодом не само у Србији него и у Мађарској.

Значај ове братске везе обистиниће се у обе вароши у првом реду како у Београду тако и у Будим-Пешти.

Нека прими поштовано представништво, и опет нашу захвалност за искрено гостопримство, остајемо

Са дубоким поштовањем,
мађарско трговачко удружење
Председник,
Јелинек С. Р.

Прилог. — Г. Ранко Лукић, свештеник овдашњи, приложио је општинском дому за старе и изнемогле 1.70 дин., на чему му суд општине београдске изјављује своју захвалност.

ИЗ СТРАНИХ ОПШТИНА

Општинска купалишта. Будим-пештанска општина расписала је стечај за планове за два нова монументална општинска купалишта (Bruckbad и Blockbad). Суд оцењивачки (жири) имао је своју седницу у прошли понедељник, у којој је прво начелно решено, да се све скице узму у оцену, и ако већина прекорачује утврђени прорачун, пошто је за сад питање о идеји а при ужој конкуренцији тражиће се извршење те идеје према стављеним погодбама. Тако су награђене 4. скице за свако купалиште са наградом од 3000 круна. Осим тога од скица за „брукбад“ препоручено је још 5 да се купе, а од скица за „блокбад“ још два плана. У ужој, извршној утакмици кункурисаће само они, који су добили награде од по 3000 круна.

Берлинске грађевине. Да би се унеколико појмило грађевинско кретање великих вароши, наводимо пројекте, које је шеф берлинског грађевинског одељења поднео комисији за надземне грађевине. Међу њима су шест пројеката за нове школе, на шест места по две зграде, нова зграда на место једне старе гимназије (Фридриха Вердера), нова техничка (грађевинска) средња школа и нова зграда за једну пожарну чету, која је тамо подељена на предграђа и квартове. Предвиђена сума за те грађевине сем откупне цене за земљиште износи 6,614,200 марака, и пројекти су једногласно усвојени од стране комисије.

Пројекти бечке општине. Општинско веће у Бечу усвојило је детаљне пројекте за грађење једне нове школе (прорачун од 451.126 круна) и једног народног купалишта за II предграђе (Леополдштат) у предвиђеној суми од 252.091 круна, и то прва зграда да буде довршена у половини августа а друга у половини септембра год. 1905. по новом.

Објава.

Команда 6. пешадијског пука „Краљевих Александра“ држаће нижеизложене лицитације у логору на Бањици:

1., На дан 24. октобра тек. тек. право израде и продаје: бурека, хлеба, лепиње, пењерлије, симита и томе подобно. Израда и пециво врши се у државној пекарници на Бањици.

2., На дан 26. октобра тек. год. право продаје бакалског еснапа, дувана и пића. Закуп овај вредиће само за 1904. годину.

Услови се могу видети свакога дана пре подне у логору на Бањици.

Ова лицитација саопштава се лицима која се баве тим пословима, те да дођу на лицитацију рали надметања.

Од суда београдске општине 13. октобра 1904. год. АВр. 9597. у Београду.

Објава.

У канцеларији економног одељења Суда општинског, држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

На дан 25. октобра тек. год. од 2 до 5 часова по подне, право точења и про-

давања бозе, салепе и осталих бозацијских артикала на новој општинској кланици. Кауција 100 динара.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијских часова и при лицитацији.

Од Суда општине београдске 7. октобра 1904. год. ББр. 8789 и 9134 у Београду.

Објава.

На дан 29. овог мес. од 2 до 5 часова по подне, држаће се у канцеларији економног одељења суда општинског, јавна усмена лицитација за издавање под закуп општинске леденице — подрума — постојеће на општинском плацу званом код „Текије“ на Краљевом тргу.

Кауција је 60 динара у готовом новцу или у Срп. држав. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијских часова и при лицитацији.

Од суда општине београдске 21. октобра 1904. год. АВр. 10035. у Београду.

Објава.

На дан 30. овог мес. од 2 до 5 часова по подне, држаће се поново усмена лицитација у канцеларији економног одељења суда општинског, за издавање у концесију стрводерског рада, пошто на првој лицитацији није према закону био довољан број лицитаната.

Кауција је 300. динара у готовом новцу или у Срп. држав. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијских часова и при лицитацији.

Од суда општине београдске 19. октобра 1904. год. АВр. 9675, у Београду.

Објава.

Суд општине београдске, продаваће на дан 31. овог мес. од 2 до 5. часова по подне у општинској расадници на доњем Калемегдану разне врете трупаца тополових, багренових, кестенових и т.д. од којих су у већем броју тополових од 0.50 с. м. у пречнику па на ниже.

Излицитирана цена полаже се одмах, а лицитација ће важити кад је Суд или одбор општински одобри.

Позивају се заинтересовани да на лицитацију дођу.

Од Суда општине београдске 23. октобра 1904. год. АВр. 9462. у Београду.

Пажња Грађанству.

Пошто за многе зграде у Београду, нису плаћене таксе за воду, то ће управа водовода обуставити давање воде за све оне зграде, које до 10. октобра тек. год. не буду исплатиле дугујуће таксе за воду, а по томе наплату дуга тражити законом прописаним путем.

О овоме се благовремено опомињу дужници водоводних такса.

Из канцеларије Управе Водовода.
15. Септембра 1904 год. у Београду.